

ηλιογέννητος νόμφη του Αίγαίου ή Έβλην. χώρα 96.
ηλιόγονος, φωτονεφέλη. Δ. Αίγιν. έν Έστ. 31 Άπρ. 91.
ηλιογραφείον, τό. όν. όργάνου. Α. Β. έν Έβλ. φιολ. Σουλ. Κστπλ. 64. — Πρδλ. ηλιογράφος.
ηλιογραφή, ούτως είπειν, ίχνη τά τών επί του Παρθενώνος άνηρτημέλιον τό πάλαι άναθηματικών άσπίδων. Ά. Ρ. Ραγχ.
ηλιογράφησις, ή. Ε. Λάνδ. 40.
ηλιογραφία, ή. Ά. Γαζ. — Ν. Κοντ. λεξ. 89. — Άγ. Βλ. λεξ. 97.
ηλιογραφικός, 3. Παλιγ. 1 Όκτ. 94. — Άγ. Βλ. λεξ. 97.
ηλιογραφικός. Άστν 19 Σεπτ. 95.
ηλιογράφος, ό. όν. όργάνου. Άκρ. 9 Σεπτ. 86. — Άγ. Βλ. λεξ. 97.
ηλιοδέικται, αί. Φιλολογ. Άκρ. 26 Φεβρ. 89.
ηλιοδερόμενοι, όί. μτχ. (όμοϋ μετά τού ηστεις.) Πώπ. έν Άκρ. 26 Μαρτ. 98.
ηλιόδινα, ή. Έλλην έν Άκρ. 5 Νο. 92.
Ηλιόδουλος, ό.
ηλιοδερόμιον, τό. Ίώσ. Μοισ. — Άλθώτ. έν Χρυσάλ. 66.
ηλιόδουσις, ή. Άκρ. 22 Μαΐου 94, έν έπιφ. — Παρ' Ήσυχίω εύρηται ή ηλιόδουσία.
ηλιοεπιστητή, ή. Π. Καλλιούρα. 52. — Δέν μοι φαίνεται ή λέξ. καλλίων τής ηλιουπισίας.
ηλιόζωα ριζόποδα, τά. Ν. Χ. Άποστολιδ. 88.
ηλιοθεραπεία, ή. νέον σύστημα ιατρικής. Ν. Έπισκοπότ. έν Άστει 22 Αύγ. 96.
ηλιοθερμόμετρον, τό του Saussure.
ηλιοθώπευτον νάμα ποταμού. Έλλην έν Άκρ. 20 Ίουν. 98.
ηλιοκαίεσθαι. «νά ηλιοκαήτε έτοιμασθήτε.» Άστν 20 Μαΐου 95.
ηλιοκαμπυλικόν (;) ύφος. Ήλ. Ε. Ποταμ. έν Άκρ. 15 Ίουλ. 88.
ηλιοκανδηλική (;) έμπνευσίς. Χ. Άνν. έν Άστει 15 Φεβρ. 98.
ηλιόκανυμα, τό. Ν. Κοντοπ. λ. 89.
ηλιοκαντούμενα, μτχ. Άσ. 53.
ηλιοκεντρικός, 3. (μύχος. άποφισ τού σύμπαντος. γραμμή κτλ.) Δ. Κοκιδ. — Μαργ. Εύαγ. — Αντ. Κουτσούδ.
ηλιόκονις, ή. Άκρ. 23 Όκτ. 94, έν έπιφ.
ηλιοκρατείσθαι. ηλιοκρατουμένη Αίγυπτος. Άκροπολικός έν Άκρ. 8 Νο. 98.
ηλιοκρίτης, ό κρίτων, έπισκοπών τόν ήλιον μέ τηλεσκόπιον Γ. Τερεζ. 56.

ηλιοκτιστος, 2. (ναός.) Π. Σ. Συνοδ. 88.
ηλιολαμπής, 2. Δ. Ν. Βερν. 67. — «Έφ.» 30 Όκτ. 88.
ηλιολάμπτον. μτχ. (λάδαρον.) Π. Σούτα. 63.
ηλιολατρεία, ή. Σ. Τσιθανόπ. 85. — Ά. Γιανναρ. έν Γερμ. Έβλ. λ.
ηλιολουσμένος. μτχ. Σ. Α. Κ. 51.
ηλιόλουστος, 2. Άκρ. 12 Φεβρ. 89. — Ν. Γ. Μαχαίρ. 91. — Α. Π. Κ. έν Έστ. έφ. 1 Αύγ. 95. — Άστν 22 Αύγ. 97. — Πρωτα 31 Όκτ. 97.
ηλιόλουτρα, τά. Ν. Έπισκοπότ. έν Άστει 22 Αύγ. 96.
ηλιόμετρον, τό. Γρ. Ζαλίχ. λ. — Άγ. Βλ. λεξ. 97.
ηλιομικροσκόπιον, τό. Φοιδ. 1 Όκτ. 94.
ηλιον, τό. (χημ.) Φραγχ. helium, στοιχείον ούτως υπό τού Νόρμαν Λέκνερ όνομασθέν, εκδηλούμενον έν τώ ηλιακώ φασματοσκοπίω διά κίτρινης γραμμής, μη άντιστοιχούσης είς κανέν έτερον γνωστόν σώμα. Εικάζεται, έμμαντεύτο ή ύπαρξίς του έσχάτως δέ τή βοηθεία του άπροσδοκίητως άνακαλυφθέντος άργου έγνωσθη υπό τού Ραμασί, ένας τών πατέρων του άργου, ότι τό ορυκτόν ό κλεβίτης περιέχει ήλιον ήνομένον με άργόν, και εύρίσκεται και επί τής γής. Άκρ. 6 Άπρ. 95. — Άν. Κ. Χρηστομ. 96. — Πρδλ. Άκρ. 23 Νο. 95 και 15 Μαρτ. 97. — Άγ. Βλ. λεξ. 97.
ηλιοπέραστος, 2. (κύμα.) Άκρ. 22 Φεβρ. 96.
ηλιόπλαστος, 2. (πατρίς.) Θ. Γ. Κολοκοτρ. 87.
ηλιόπληκτος, 2. Ί. Α. Βάρδας έν Όμψρω, 78. — Άκρ 4 Αύγ. 89. — Στ. Ξέν. 91. — Ν. Σπανδ. 95.
ηλιοπληξία, ή. Μ. Θ. Χαίρ. 81. — Άκρ. 8 Αύγ. 92.
ηλιόπνευστος, 2. (βαθμίδες) Χ. Σακελλαριάδ. 46.
ηλιόπορα, τά. (κοραλλιολογ.) Νικ. Γερμ. έν Έπετηρ. Παρασσοϋ έτ. 4. 97.
ηλιοπρόσωπος, 2. Χρησμός Άγαθαγγέλου, εκδ. Στεφανίτζη. 38.
ηλιόρξεντος, 2. (πρωτα χώρα. ήμέρα.) Άκρ. 28 Όκτ. 92 και 11 Αύγ. και 12 Δεκ. 93 και 8 Σεπτ. και 17 Όκτ. 94 έν έπιφ.
Ηλιοσέληνιακός, 3.
ηλιοσκοπέω -ώ. Νέα έφ. 6 Ίουν. 90.
ηλιοσκοπήσεις, αί. Ί. Φ. Σμίτ, 80.
ηλιοσκοπιάς, ή. Θ. Γ. Όρφ. 52.
ηλιοστάσιον, τό. Λατ. Solstitium. Κ. Βαρδ. 12. — Π. Ίωαννιδ. 25. — Άγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντοπ. λεξ. 89.

